JEG FINDER INTET STED PÅ JORD

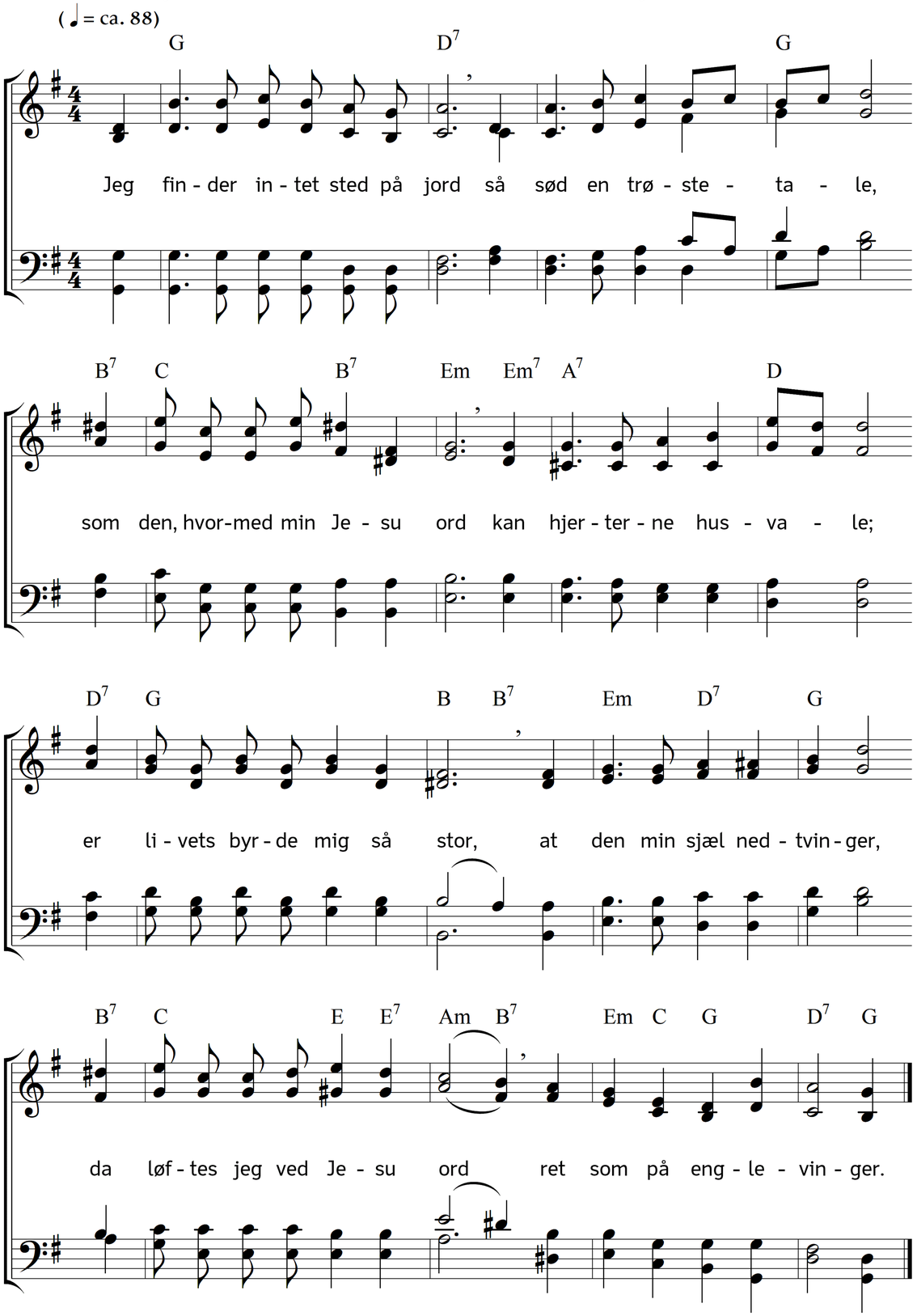

2. Og håbet, som nys ville fly
alt under suk og smerte,
lig morgenstjernen det pány
oprinder i mit hjerte;
nys stod jeg svag som strandens siv,
nu kraft min kummer tæmmer,
o Jesus! ja dit ord er liv
og ånd, det jeg fornemmer.

3. Derfor din Peter svarte fri
for dig som for de andre,
den stund du spurgte: monne I
og bort fra mig vil' vandre?
"Hvor skulle vi gå hen på jord,
hvad kan vi mer begære?
Du haver jo dets livsens ord,
og er Guds Søn, vor Herre!"

4. O give Gud, at i hvert bryst
dit ord ret havde hjemme,
o give Gud, at nådens røst
vi aldrig måtte glemme!
Da med ét sind, som med én mund,
lig dig, og Frelser kære,
vi selv i sorgens bitre stund
din Fader skulle ære!

5. Da skulle ingen kold og tvær
sig fra sin næste vende,
den Frelser, som os havde kær,
i ham vi skulle kende,
og agte det for største lyst,
alt til Gud-Faders ære,
at frelse ham fra synd og brøst,
og ham en broder være.

6. Nu, kære sjæl! hold dig beredt,
lad hver undskyldning svinde,
gak i din Mesters eget fjed,
og hold hans ord i minde!
Hvordan en kristen sig bør te,
bevis det for de unge,
at medens de din fromhed se,
de må Guds navn lovsjunge!

Tekst: Herman Andreas Timm. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2020 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/354/